

NOTAT

Finanstilsynet

24. november 2025

J.nr.25-007498

/LEDA

Høringssvar vedrørende bekendtgørelse om kompetencekrav til forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere

Finanstilsynet har sendt bekendtgørelse om kompetencekrav til forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere i høring den 8. oktober 2025 med frist for bemærkninger den 12. november 2025. Finanstilsynet har modtaget hørings-svar uden bemærkninger fra følgende interessenter:

- Erhvervsstyrelsen

Finanstilsynet har modtaget høringssvar med bemærkninger fra følgende interesserter:

- Dansk Erhverv
- Dansk Industri
- Finans Danmark
- Finans og Leasing

Læs høringssvar og bemærkninger på de næste sider.

Finanstilsynet

Sendt pr. mail: leda@ftnet.dk

Att.: Lene Dam

Den 11. november 2025

Høring vedrørende bekendtgørelse om kompetencekrav til forbrugslåns-virksomheder og kreditformidlere

Indledningsvist vil vi gerne takke for muligheden for at komme med bemærkninger til udkastet til bekendtgørelse om kompetencekrav til forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere.

Generelle bemærkninger

Det er vigtigt, at de ansatte i de virksomheder, der enten tilbyder eller formidler forbrugerkreditter, har et tilstrækkeligt vidensniveau om de produkter, som de sælger eller formidler. Samtidig er det nødvendigt med en balance, der sikrer, at almindelige butiksansatte i butikker, der i samarbejde med forbrugslånsvirksomheder tilbyder finansiering til forbrugerne, ikke skal være bankuddannede for at kunne stå i butikken.

Det er således afgørende, at der findes den rigtige balance mellem forbrugerbeskyttelse og at skabe et velfungerende marked for forbrugerkreditaftaler af hensyn til forbrugere og erhvervslivet.

Dansk Erhverv noterer med tilfredshed, at det i stor udstrækning er op til de enkelte virksomheder, hvordan de vil sikre, at medarbejderne opnår og fastholder et tilstrækkeligt vidensniveau.

Som udkastet til bekendtgørelsen er formuleret, fremstår det som om, at ansatte hos kreditformidlere skal kunne rådgive forbrugerne om de mest hensigtsmæssige løsninger, og de skal foretage en beregning af de økonomiske konsekvenser for forbrugeren af at indgå en kreditaftale. Dansk Erhverv mener, at dette går ud over de krav, der fremgår af det bagvedliggende forbrugerkreditdirektiv, og Dansk Erhverv opfordrer derfor til, at bekendtgørelsen ændres således, at det tydeligere fremgår, at eventuelle rådgivningsforpligtelser alene træder i kraft, hvis forbrugslånsvirksomheden også tilbyder en decideret rådgivningstjeneste, som dette er defineret i såvel forbrugerkreditdirektivet som udkastet til ændringer i kreditaftaleloven.

Specifikke bemærkninger

Når man læser udkastets §§ 3 og 4, fremstår det som om, at det er et generelt krav til ansatte hos forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere, at de skal kunne rådgive forbrugerne. Det fremgår dog meget klart af definitionerne i § 2, stk. 1, nr. 2, at rådgivning er en aktivitet, der er adskilt fra

kreditgivningen og de kreditformidlingsaktiviteter, der er angivet i § 3, stk. 1, nr. 3. Det samme fremgår af definitionen af en "rådgivningstjeneste" i forbrugerkreditdirektivets artikel 3, nr. 17.

Af forslag til ændring af lov om kreditaftaler § 4, stk. 1, nr. 23 om rådgivningstjenester fremgår således følgende: "*Individuelle anbefalinger til en forbruger, som vedrører en eller flere transaktioner i forbindelse med kreditaftaler, og som er en aktivitet, der er særskilt fra kreditgivningen og fra de kreditformidlingsaktiviteter, der er anført i nr. 6.*"

Det fremgår desuden af forbrugerkreditdirektivets artikel 33: "*Medlemsstaterne sikrer, at kreditgivere og kreditformidlere kræver, at deres personale besidder og ajourfører et passende viden- og kompetenceniveau med hensyn til at udforme, tilbyde og bevilge kreditaftaler, udøvelse af kreditformidlingsaktiviteter og ydelse af rådgivningstjenester samt med hensyn til forbrugerrettigheder inden for det område, hvor de driver forretning.*"

Dansk Erhverv anbefaler, at det af bekendtgørelsen klart fremgår, at de grundlæggende krav til ansatte i forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere er, at de har et tilstrækkeligt videns- og kompetenceniveau til at udforme, tilbyde og bevilge kreditaftaler.

Krav om, at de ansatte skal kunne: 1) analysere forbrugerens behov for kreditaftaler navnlig på basis af forbrugerens egne oplysninger, 2) præsentere og begrunde mulige og hensigtsmæssige løsninger af forbrugerens behov for at indgå en kreditaftale, 3) vejlede om de forskellige kreditaftalers virkemåde, og 4) foretage en beregning af de økonomiske konsekvenser af de forskellige løsninger finder alene anvendelse i de situationer, hvor virksomheden ligeledes tilbyder en rådgivningstjeneste i overensstemmelse med artikel 3, nr. 17 i forbrugerkreditdirektivet og § 4, nr. 23 i det fremsatte forslag til ændring af lov om kreditaftaler.

Det fremgår af udkastets § 4, stk. 1, nr. 3, at ansatte i såvel forbrugslånsvirksomheder som kreditformidlere skal have tilstrækkelig viden indenfor de skatteregler, som er relevante for forbrugerens i forbindelse med indgåelse af kreditaftaler. Dansk Erhverv lægger her til grund, at der tænkes på, at forbrugerne skal informeres om, hvorvidt eventuelle renteudgifter automatisk indberettes til SKAT eller om forbrugerne selv skal sørge for indberetningen. For så vidt angår kreditformidlere vil der ofte være tale om butiksansatte og det kan ikke forventes, at de kan agere skatterådgivere.

Hvis ovenstående giver anledning til spørgsmål, står vi naturligvis til rådighed for uddybende bemærkninger.

Med venlig hilsen

Poul Dahlgaard
Chefkonsulent og advokat

Bo Dalsgaard
Fagchef for Forbrugeraftaler

Finanstilsynet
Att.: Lene Dam
Strandgade 29,
1401 København K

Høringssvar over udkast til bekendtgørelse om kompetencekrav til forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere

Indledning

Dansk Industri (DI) takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkastet til bekendtgørelse om kompetencekrav til forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere. Vi repræsenterer en bred kreds af virksomheder, herunder bl.a. bilbranchen, hvor formidling af forbrugslån i forbindelse med bilkøb er et centralt element i forretningen.

Generelle bemærkninger

DI anerkender og bakker op om formålet bag implementeringen af det reviderede forbrugerkreditdirektiv og de fastsatte kompetencekrav.

Øgede krav til videns- og kompetenceniveauet hos ansatte, som rådgiver om og formidler kreditaftaler, kan være til gavn for forbrugeren og bidrage til øget forbrugerbeskyttelse samt en øget professionalisering af kreditformidling i især detail- og bilbranche.

Vi vil dog gerne fremhæve følgende forhold, som vi vurderer er væsentligt, at Finanstilsynet og Erhvervsministeriet tager i betragtning ved den endelige udformning og implementering af bekendtgørelsen:

Specifikke bemærkninger

1. Proportionalitet og administrativ byrde

Vi opfordrer til, at bekendtgørelsens krav om dokumentation for kompetencer, jf. § 5, tilpasses branchens og virksomhedstypers forskellige størrelser og karakter.

For bilforhandlere vil det indebære betydelig administrativ byrde, hvis der eksempelvis indføres krav om omfattende certificeringer eller dokumentationsprocedurer, som ikke står mål med risikoen for forbrugeren på dette marked.

2. Kompetencekravene til kreditformidlere.

Det fremgår af udkast til Forslag til Lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) 2.33 at Erhvervsministeriet foreslår, at kompetencereglerne for kreditformidlere af forbrugskreditter fastsættes med inspiration fra lignende kompetencekrav for ansatte, der formidler boligkreditter.

Samtidig fremgår det at kreditformidlerne skal sikre, at deres ansatte har tilstrækkelig viden og kompetencer indenfor det område, hvor virksomhederne driver forretning, og dermed at kravene er proportionale.

Henset til, at der er tale om formidling af forbrugslån og -kreditter, der ikke omfatter ejendomskreditter, og som bliver indberettet af finansieringsselskabet direkte til Skat, findes det noget vidtrækkende, at det pålægges en formidler, specifikt at sikre tilstrækkelig viden om skatteregler – herunder fremtidige skatteregler - som potentielt kan være relevante for forbrugeren i forbindelse med kreditaftaler.

Dette synes desuden at udgøre en overimplementering af direktivet artikel 33 jf. præambel 77 & 78.

På den baggrund vil vi opfordre til at § 4, stk. 1, nr. 3 slettes.

3. Afklaring af kompetencekrav ift. accessoriske ydelser

Mange bilforhandlere yder accessoriske tjenester i form af f.eks. forsikringer eller serviceaftaler med tilknytning til låneaftaler. Vi efterspørger en tydeliggørelse af, hvilke specifikke kompetencekrav, der forventes i forhold til sådanne ydelser, da det fremgår af § 3, at de ansatte skal have *"tilstrækkeligt videns- og kompetenceniveau i forbindelse med ydelsen af den accessoriske tjenesteydelse"*.

Vi bemærker at der vil være tale om en accessorisk ydelse til en accessorisk ydelse til hovedydelsen, at sælge biler, hvilket vi opfordrer til, at man henser til ved fastsættelsen af kravene.

Hertil anbefales det, at der udarbejdes konkrete vejledninger eller eksempler.

4. Overgangsordninger og implementeringsperiode

Bekendtgørelsen foreslås at træde i kraft den 20. november 2026. Vi opfordrer til, at der indføres tilstrækkelige overgangsordninger og udarbejdes vejledning af virksomhederne, således at virksomhederne får rimelig tid og støtte til at opkvalificere deres ansatte, dokumentere kompetencer og tilpasse interne procedurer.

5. Klarhed om dokumentation

I § 5 nævnes uddannelsesbevis, erhvervserfaring, oplæring eller lignende som dokumentation. Vi anbefaler, at det klargøres, at f. eks. interne træningsforløb og praksiserfaring anerkendes på lige fod, så virksomhederne har fleksible muligheder for at dokumentere relevante kompetencer.

Afslutning

DI står til rådighed for yderligere dialog om branchens rammevilkår i forbindelse med forbrugslånsformidling og samarbejder gerne med myndighederne om at sikre balancerede og effektive regler, der både tilgodeser forbrugerbeskyttelse og branchens muligheder for at operere i markedet.

Med venlig hilsen

DI & DI Bilbranchen

Kristina Weile, Chefkonsulent

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om kompetencekrav til forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere

ARBEJDSGIVER
FINANS DANMARK

Efter dialog med Finanstilsynet, som har bekræftet, at pengeinstitutter vil være omfattet af kompetencekravene til forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere, idet §1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder vil blive tilføjet §§8b og 8c, takker Finans Danmark for muligheden for at afgive høringssvar på udkast til bekendtgørelse om kompetencekrav til forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere.

Finanssektoren arbejder hver dag på, at medarbejderne har de rette kompetencer til at varetage deres hverv og leve op til lovgivningen. Vi støtter intentionen om at sikre kompetencer og kvalitet i rådgivning, men vil samtidig opfordre til, at dokumentationskravet udformes med respekt for virksomhedernes forskellighed og behov for fleksibilitet.

Vi forventer samlet set, at implementeringen af lovgivningen påfører virksomhederne nye administrative byrder. Det er derfor afgørende, at kravene ikke medfører unødigt bureaukrati eller administrative byrder, som ikke står mål med formålet.

Konkrete bemærkninger

Til §5

Vi anbefaler, at man i formuleringen af dokumentationskravet i §5 i stedet for den forelåede fremgangsmåde tager afsæt i og erstatter med den velkendte og velfungerende tilgang fra boligkreditdirektivet, hvor virksomhederne forpligtes til at udarbejde en forretningsgang for systematiske uddannelsesforløb, der sikrer, at relevante medarbejdere har de nødvendige kompetencer.

Forretningsgangen skal sikre,

- at medarbejdere har gennemført uddannelsesforløbet inden de påbegynder rådgivningen, og
- at virksomheden ajourfører disse medarbejders kompetencer.

Lovgivningen bør imødekomme, at medarbejdere kan opnå tilstrækkelige kompetencer på række forskellige måder, fx via kurser, uddannelse, sidemandsoplæring og AI.

Konkret foreslår vi §5 affattet således:

”Forbrugslånsvirksomheden og kreditformidleren skal udarbejde en forretningsgang for systematiske kompetenceforløb, der sikrer, at alle virksomhedens ansatte, som opfylder

Notat

11. november 2025

Dok. nr. FIDA-971781645-9519-v1

Kontakt Lars Djernæs

definitionen i §2, pkt. 6, har erhvervet sig tilstrækkelige kompetencer, inden de begynder at udbyde eller formidle kreditaftaler eller yder rådgivning om kreditaftaler.

Stk.2. Forbrugslånsvirksomheden og kreditformidleren skal i forretningsgangen beskrive, hvorledes de sikrer, at de pågældende ansatte ajourfører deres kompetencer i henhold til §3.

Stk. 3. Ansatte med min. 2 års erfaring hos en forbrugslånsvirksomhed eller kreditformidler, som derved har erhvervet tilstrækkelige kompetencer til at yde rådgivning om kreditaftaler, opfylder kompetencekravene frem til 20. november 2028.”

Denne model har vist sig at være klar, anvendelig og fleksibel, og den giver virksomhederne mulighed for at tilrettelægge kompetenceudviklingen på en måde, der passer til deres organisation og forretningsmodel.

En sådan tilgang vil samtidig være i tråd med minimumsimplicitering af EU-reglerne og sikre, at danske virksomheder ikke pålægges yderligere administrative byrder end nødvendigt.

Proportionalitet

For at sikre en enkel og ikke-bureaukratisk ordning, som er i tråd med proportionalitetsprincippet, og sikre, at reguleringen fokuserer på områder, hvor der er størst risiko og behov for rådgivning, anbefaler vi desuden,

1. at der indføres en sondring i målgruppen for kompetencekravene i §2, pkt. 6, så der skelnes mellem ansatte, som har direkte kundekontakt, og ansatte som ikke har,
2. at følgende ord slettes fra §2, pkt. 6: ”eller har kontakt”, da de skaber uklarhed om, hvem der er omfattet,
3. at der indføres en bagatelgrænse, så mindre kreditter ikke er omfattet af kompetencekravene ud fra den præmis, at jo højere grænsen sættes, desto bedre sikres en effektiv og målrettet implementering uden unødige byrder for virksomhederne,
4. at udstedelse af kreditkort med og uden revolverende kredit ikke er omfattet,
5. at der – i lighed med kreditaftaleloven – indføres en overgangsordning, der tager højde for både nye og eksisterende ansatte, således at
 - o nye ansatte skal opfylde kompetencekravene senest den 20. november 2026,
 - o eksisterende ansatte bør gives et år til omstilling, så kompetencekravene først skal være opfyldt senest den 20. november 2027,

Notat

11. november 2025

Dok. nr. FIDA-971781645-9519-v1

- medarbejdere, der har mere end to års erfaring hos en forbrugslåns-virksomhed eller kreditformidler og derved har erhvervet relevante kompetencer per automatik opfylder kravene frem til 20. november 2028.

Dette vil sikre en realistisk og ansvarlig implementering, hvor virksomhederne har mulighed for at tilpasse sig uden unødigt pres – og samtidig fastholde kvaliteten i rådgivningen.

Da det ikke fremgår af lovforslaget, at §8b ikke finder anvendelse på boligkreditaftaler, bør det for at undgå risiko for dobbeltregulering desuden fremgå af bekendtgørelsen, at den ikke finder anvendelse for bevilling og rådgivning om boligkreditaftaler, da kompetencekravene i forhold hertil er reguleret i en anden bekendtgørelse.

Notat

11. november 2025

Dok. nr. FIDA-971781645-9519-v1

Fra: Christian Brandt <chb@finansogleasing.dk>
Sendt: 12. november 2025 13:22
Til: Lene Dam (FT)
Cc: Henrik Bruun Johannessen (FT)
Emne: høring ifm. bekendtgørelse om kompetencekrav til forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere - svar fra Finans og Leasing

Til

Finanstilsynet

Att.: Lene Dam

Høring over ny bekendtgørelse om kompetencekrav for kreditgivere og kreditformidlere

Vi takker for lejligheden til at kommentere på udkast til nye kompetencekrav for kreditgivere (banker og forbrugslånsvirksomheder) samt kreditformidlere, som følger af det seneste forbruger kreditleksikon.

§ 3

Hvad angår § 3 nævner i stk. 1 "*Forbrugslånsvirksomheder og kreditformidlere skal sikre, at virksomhedens ansatte har tilstrækkelige kompetencer til at kunne yde rådgivning om kreditaftaler...*". Jeg har to bemærkninger til dette:

- Bestemmelsen synes ikke at være i overensstemmelse med ny § 14 i kreditaftaleloven, hvorefter det er op til kreditgiveren/kreditformidleren at vælge, om "*hvorvidt der ydes eller kan ydes rådgivningstjenester til forbrugeren*". I det omfang kreditgiver vælger ikke at udbyde rådgivning, giver det jo ingen mening at stille krav om at have kompetencerne hertil.
- Ordet "forbrugslånsvirksomhed" er defineret i § 2, nr. 4 som "en virksomhed, der udbyder kreditaftaler med forbrugere". Det vil sige, at det omfatter såvel banker som "forbrugslånsvirksomheder", der har licens efter lov om forbrugslånsvirksomheder". Det bør overvejes, om det er tydeligt nok for læseren af bekendtgørelsen. Måske det bør tydeliggøres, at bestemmelsen også omfatter banker.

I øvrigt omfatter § 3 krav om at besidde "kompetencer med hensyn til at udforme ... kreditaftaler. Spørgsmålet er, om der er hjemmel hertil i den ny bestemmelse i § 8 b i lov om forbrugslånsvirksomheder. Bestemmelsen lyder alene om "... yder eller formidler kreditaftaler". Og sætter altså ikke umiddelbart krav til de personer, som udformer kreditaftalerne intern i virksomheden.

§ 4

§ 4 lyder i indledningen "*Ved rådgivning om og formidling af kreditaftaler skal forbrugslånsvirksomheden og kreditformidleren sikre, ...*". En forbrugslånsvirksomhed, som vælger efter kommende § 14 i ny kreditaftalelov ikke at udbyde rådgivning, kan ikke "finde sig selv" i denne formulering, idet man jo hverken "rådgiver" eller "formidler". Ordet "formidling" hentyder jo til kreditformidlerens funktion og ikke kreditgiveren.

Bekendtgørelsen afledes af ny § 8 b i lov om forbrugslånsvirksomheder. Her bruges ordet "yder" for så vidt angår forbrugslånsvirksomheder. Vi opfordrer til at dette ord indgår i bestemmelsen, således at § 4 afspejler situationer, hvor kreditgivere eller kreditformidlere udbyder kreditaftaler uden rådgivning.

Indholdet af § 4 om krav til de ansattes viden bør så også afspejle, om der ydes rådgivning eller ej, rådgivning alt andet lige må kræve større viden og kompetencer. Spørgsmålet er derfor om bestemmelsen bør adskilles i to bestemmelser for henholdsvis udbud/formidling af kreditaftaler med og uden rådgivning? Vi mener i hvert fald, at det overvejes, om følgende er relevant, hvis ikke der ydes rådgivning:

Nr. 2) "Lovgivning vedrørende kreditaftaler til forbrugere". Formuleringen er ret bred og upræcis, idet der ikke blot henvises til kreditaftaleloven, hvorfor der altså også må menes "noget mere". Ordene "særligt om forbrugerbeskyttelse" er også svære at forstå, da der vel ikke er nogen lovgivning om kreditaftaler til forbrugere, som ikke må anses som forbrugerbeskyttelse. Vi opfordrer til at bestemmelsen koncentrerer sig om nogle konkrete, centrale forbrugerbeskyttende principper som fx retten til fortrydelse, ret til førtidig indfrielse m.v.

Nr. 3) "Skatteregler ...". I forhold til udbud af kreditaftaler bør det genovervejes, om det er relevant med kendskab til skatteregler, da kreditgiver jo automatisk indberetter renteudgifter til SKAT, således at kunden automatisk får rentefradragsret. ÅOP skal i øvrigt opgives før skat, så alt andet lige blive kunden efter skat bedre stillet end det oplyste ÅOP. Vi foreslår derfor, at punktet udgår.

Stk. 2, nr. 1-4 synes målrettet rådgivningssituationen og bør derfor udgå hvad angår det rene udbud af kreditaftaler. Alternativt bør det fremgå tydeligt af bestemmelsen, at denne forståelse kan indlægges i ordene "... når det er relevant for den ansattes arbejdsområde".

§ 5

I § 5 fremgår det at dokumentation for rette kompetencer kan ske ved "uddannelsesbevis, erhvervserfaring, oplæring eller lignende". Hvad angår erhvervserfaring og oplæring samt pligten for ansatte til at vedligeholde deres kompetencer/viden, hvor der ikke er et fysisk bevis i form af et "uddannelsesbevis" (som er nævnt i bestemmelsen) bør det indgå, at dokumentationen kan foreligge i form af virksomhedens skriftlige forretningsgange, intern notering hos virksomheden af bestået prøvetid m.v.

Hvis der er behov for afklaring af ovenstående, vil jeg sætte pris på, at I kontakter undertegnede, da regelsættet er af meget stor praktisk betydning i dagligdagen for vores medlemmer og samarbejdspartnere (kreditformidlere). Vi deltager også gerne i et afklarende møde.

Med venlig hilsen

Christian Brandt
Direktør, cand. jur.
Finans og Leasing
Amaliegade 7
1256 København K
Mobil 40382987
chb@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk

